खरोद

निवेख दिचने भागे दोचाविधिमद्याकरीत् ॥ यावदीचाविधि तस्य विधेबकुर्मुनीखराः । तावदभ्यायथी तत्र स्वरा यज्ञस्य ने तृप ॥ ततस्तां दीचितां दृष्टा गायश्रीं ब्रह्मचा सङ् । सपत्नीर्वापरा क्रोधात् स्वरा वचनमद्रवीत् ॥ स्वरोवाच ।

षप्त्रा यत प्रवन्ते प्रचानाच व्यतिक्रमः। त्रीणि तत भविष्यत्ति दुर्भिन्नं मरणं भयम् ॥ मदासने कनिष्ठेयं भवितः सबिविधिता। तकात् सब्बें जड़ीभूता नदीक्षा हि निवितम्॥ स्यच दिख्ये भागे श्लुविष्टा मदासने। तकाक्षीके सदाहस्या तनुक्षास्तु निवागः॥

नारद उवाच । श्रतस्तत् शापमाकर्षं गायनी कम्पिताधरा । समुखायाग्रपदेवैर्वार्थमानापि तां स्वराम् ॥

गायतुम्माच ।
तव भर्ता यथा ब्रह्मा ममाध्येष तथा खतु ।
हथा ग्रपति यसान्तां भव तमपि निस्त्राः ॥"
इति पाद्मोत्तरखण्डे कार्त्तिकमाद्याते। १५४

खरांगः, पुं, (खरख चंगः।) चंगीते खरखाई पादं वा। इति कचित्॥

स्तराट, [ज्] पुं, (स्तेन राजते इति। राज+
"सत्सू विवेत।" १।२।६१। इति किए।)
वेदस्य कृन्दोविग्रेषः। यस्य प्रत्येक दिपादे
प्रशासरः एकपादे द्यास्तरः। इति केचित्।
(स्तो भासमाने, चि। यथा, महाभारते।
१२।४१।११।

"सभाट् विराट् खराट् चैव सुरराजी भवोडवः ।"

बच्चा। प्रति विश्वपुराषटीकायां श्रीधरस्वामी। १।१२। ५८॥)

खरापना, स्त्री, (सः सर्गस्य भाषना।) सर्गङ्गा। इति इमचन्द्रः ॥

खरातुः, पुं, वचा। इति यन्दचिन्द्रका। खरितः, पुं. (खर+जातार्थे इतच्।) खर-विभेषः। यदा,—

"उदात्तवानुदात्तव खरितोऽमी व्रयः खराः ।"

इति चटाधरः । खरः संजातोऽवेति इतोऽध्य जाने इति इतः । यदाइः । उचै बचारचादुदात्तः नीचैरनुदात्तः समाचारः खरितः । इति कान्दसलात् प्रचित-खरो नोतः । नदुत्तम् ।

"उदात्तवानुदात्तव खरितव चयः खराः। चतुर्थः प्रचितो नोक्षो यतोऽसी झान्दसः

> सृत: ॥" . इति भरत: ॥

खरवुके, वि ॥ चदः, [स्] पुं, वसम् । इत्यमरटीकायां नील-कष्टः ॥

सदः, पुं, (स्थ्येन्ते पाचिनोऽनेनेति। सृधस्रोप-तापयोः + "मुख्निहित्रपौति।" उवा॰ १। ११। इति छ:। स च नित्।) वजम्। इत्य-सर:। १। १। ५० ॥ यूपखण्डम्। (यदा, ऋग्वेदे। ७। ३५। ७।

"यं नः सद्धां मितयो भवन्तु ॥") यज्ञः । यरः । इति मेदिनी ॥ सूर्यप्रिमः । इधिकभेदः । इति केचित् ॥ स्वदिः, त्रि, (स्वस्य कचियस्य ।) स्वतन्त्रः । इति हेमचन्द्रः ॥ (स्वस्य कचिः ।) स्वेच्छायां, स्ती । यथा,— "स्वद्या कियमाचे तुयवावस्त्रं किया कचित्।

"स्वर चा कियमाचे तुयब्रावध्यं क्रिया कचित्। चांचते नियम: चीऽव ऋतावभिगमो यथा॥" इति पायचित्ततत्तम्॥

खरूपं, की, (खस्य रूपं यस्तात्।) स्वभावः। इत्यमरः। १।७।३८॥ निजरूपस्य॥ (यद्या, भडाभारते। १।६६।११। "स दृष्टा विस्तितस्त्रस्थावासानं विकृतं नतः। सरुप्धारिषं नागं दृद्धं स महीपतिः॥")

सर्पपारिय नान ६६म स सहापातः ॥) सरूपः, व्रि, (स्रेनैंव रूपं यस्य ।) पण्डितः । सनोचः । तयाः पर्यायः । प्राप्तरूपः २ प्रभि-रूपः ३। इत्यसरः । ३ । ३ । १३१ ॥ सरेणः, स्रो, स्र्यपद्मीविमेषः । सातु संज्ञा ।

रति विकास्त्रमेषः । सरोदयः, पुं, (सराचासुदयो यवः। सरन्नापक-

खरदियः, पुं, (खराचामुदयो यत्र। खरन्नापक-मन्यविशेषः। यया,—

स्त खवाच। "इरे: युला इरो गौरीं देवसं ज्ञानमब्रवीत्। कुनो वक्की रावः पृथ्वी सीरिरापः प्रकीर्त्तितः ॥ वावुसंखः स्थितो राहुर्देचरस्यावभासकः। गुरः ग्रकस्तवा सीम्यबन्द्रस्व चतुर्घकः ॥ वासनाचान्तु सध्यसान् कारयेदालनस्त्या। यदा चार इड़ायुक्तस्तदा कमी समाचरेत्। स्वानसेवां तथा ध्यानं पाणिच्यं राजदर्शनम्। चन्यानि ग्रभकर्माणि कारयेत प्रयद्वतः॥ दचनाड़ीप्रवाहे तु यनिभीमय सेंडिक:। दनबैद तथाप्येद पापानामुद्यो भवेत्॥ यभाग्रभविवेको चि जायते तु सरोदयात्। देशमध्ये खिता नाची बहुक्याः सुविद्धाराः । नाभरधस्ताद् यः कन्दो पहुरास्तव निगताः। दासप्ततिसङ्खाचि नाभिमध्ये ध्यवस्थिताः॥ चक्रवच स्थितास्तास्तु सर्वाः प्रायहराः ख्रताः। तासां मध्ये वयः येष्ठा वामदिच्यमध्यमाः॥ वाम। सोमात्मिका प्रोत्ता दांचचा रविस्विभा। मध्यमा च भवेदग्निः फलतां कासक्षिणी॥ वामा श्रमतक्या च जगदायायने स्थिता। दिच्या रीद्रभागेन जगच्छोवयते सदा ॥ दयोर्बाइ तु सत्यः स्वात् सर्वकार्यविनामिनौ। निर्गम च भवेडामा प्रवेशे दिख्या खुता ॥ कारयेत् क्रवर्काणि प्राचे पिक्ससंस्थिते। रडाचारे तथा शोग्यं चन्द्रस्थगतस्तथा ॥ यात्रायां सर्व्यकार्यंषु विचापहरणे रहा। भीजने मैधूने युद्धे पिङ्का मिहिदायिका ॥ चद्यारमारणादोषु कर्मास्तिषु पिष्नचा।

मैथुने चैव संगाम भोजने मिहिदायिका ॥ योभनेषु च कार्येषु यावार्या विषकमीषि। मान्तिमुत्त्वर्थामही च इडा योज्या नराधियै: दाभ्याञ्चेव प्रवाहे च क्रामीस्यविवर्जने। विषुवं तन्तु जानीय।त् संखारेत् विचचनः ॥ सीम्यादि ग्रभकार्स्येषु लाभादिजयजीवित । गसनागमने चैव वामा मर्ब्ब प्राज्ञता ॥ युद्दादिभोजने घाते स्त्रीणाखैव त सङ्गी। प्रथस्ता दिचला नाडी प्रविध सुद्रकर्माण ॥ श्रभाश्रभानि कार्थाणि लाभालाभी जयाज्यौ। जोवो जोवाय यत्पृक्षेत् न सिध्यति च सध्यसा ॥ वामाचारेऽथवा दचे प्रत्यये यत्र नायकः। तनुखः एक्वते यस्त तव सिद्धिनं संगयः॥ वैच्छन्दो वामदेवस्तु यदा वहति चासनि । तच भागे स्थित: प्रकेत् मिचिर्भवति निष्पत्वा ॥ वामे वा दिचिये वापि यत्र संक्रमते शिवा। घोरे घोराणि कार्याणि सीम्यं वे सध्यमानि च ॥ प्रस्थित भागती इंसे दास्य। वै सर्व्ववाहिन। तदा सत्यं विजानीयाद्योगी योगविमारदः ॥ यव यव स्थितः एच्छेडामद्विष्संमुखः। तन तन समं दिखादातस्योदयनं सदा॥ षयता वासिका श्रेष्ठा पृष्ठती दिच्या ग्रभा। वामेन वामिका प्रोत्ता दिवये दिवया ग्रुभा॥ जीपी जीवति जीवेन यच्छ्नां तत् खरो भवेत्॥ यिकि चित् कार्यमुहिष्टं क्यादिश्वभस्चणम्। तत् सवं पूर्णनाचान्तु जायते निर्व्धिक स्वत: ॥ भन्यनाचादिपर्यन्तपचवयमुदाइतम्। यावत् षष्टीन्तु प्रव्हायां पूर्वायां प्रथमो नयत्। रिकायान्तु दितीयन्तु कथयेत्तदशक्तिः। वामाचारसमी वायुर्जायते समीसिहिदः॥ प्रहत्ते दिचिषे सार्गे विषम विषमाचरम्। चन्यव वामवाहे तु नाम वे विषमाचरम ॥ तदासी जयमाप्रोति योधः संपाममध्यतः। दचवातश्वाहे तु यदि नाम समाचरम् । जायते नाच सन्देही नाडीसध्ये तु सच्येत्। पिङ्कान्तर्गते प्राचे यमनीयाइवस्त्रयेत ॥ यावबाष्पोदयं चारस्तां दिशं याबदापयेतु । न दातुं जायते सोऽपि नाव कार्या विचा-

पय संपाममध्ये तु यच नाड़ी सदा वहेत्। सा दिया जयसाप्रीति मृत्ये भड़े बिनिई मेत्। जातचारे जयं विद्यासृतके सतमादिमेत्। जयं पराजयं चैव यो जानाति स पिछतः॥ वामे वा दिच्ची वापि यच सक्तति मिवम्। कला तत्पदमाप्रीति याचा सन्ततिमीभना॥ मामस्याभवाहे तु सति युवं समाचरेत्। तत्वस्यः एक्कते यस्तु स साधु जायते भुवम्॥ यां दियं वहते वायुस्तां दिमं यावदाजयेत्। जयते नाच सन्देच रुद्धो यसपतः स्थितः॥ मधाद्या दम्य या नाचा दिक्चण वामसंस्थिता। सर्वास्तरिसार्गे तास्ताहम् ताह्यः कसात्॥ निगमे निर्ममं याति संग्रहे संग्रहं विदुः।